

"Kako sam izliječila Hashimoto sindrom..."

Čitajući i slušajući o tuđim zdravstvenim tegobama, često znamo pomisliti da se one samo drugima događaju, da će nas zaobići i da će nas zdravlje služiti čitav život. Jadranka Vrhovec imala je tu sreću da je do rođenja svojeg djeteta bila bez ikakvih zdravstvenih smetnji, no nakon poroda počeli su problemi. Dijagnosticiran joj je Hashimoto, a kako se nosila s bolešću te kako se izliječila, pročitajte u nastavku

Kada su počeli vaši zdravstveni problemi i možete li nam reći nešto više o svojoj bolesti ?

-Mogu reći da me zdravlje cijelog života služilo savršeno i sve do rođenja mojeg djeteta nisam imala nikakvih zdravstvenih smetnji. Nakon trudnoće i poroda koji su prošli idealno, kroz par tjedana počela sam osjećati konstantan umor i nikako se nisam uspijevala naspavati i odmoriti. Počela sam se naglo debljati, te sam od početnih 60 kg kroz par mjeseci dosegla preko 80 kg. Koža koja mi je bila suha, znala je pucati i perutati se pa čak i uz korištenje najmasnijih krema. Ono najgore što me pogodilo je to da sam postala anksiozna, što prije nikada nisam bila i pojavila se neka neopisiva nelagoda od prebučnih mjesta gdje je puno ljudi odjednom. Najsigurnije sam se osjećala kod kuće. Tada toga još nisam bila svjesna, no svi ovi navedeni simptomi su bili simptomi Hashimoto sindroma, poremećaja koji utječe na štitnjaču, odnosno, ako imate Hashimoto sindrom događa se da vaš imunološki sustav napada štitnjaču. Javlja se upala štitnjače i s njom slabija aktivnost te žlijezde, tj. hipotireoza.

Kako je ta bolest utjecala na vaš svakodnevni život i je li normalna svakodnevica uopće bila moguća u vašem slučaju?

-Moja svakodnevica je postala konstantan strah. Tada sam se osjećala dosta loše i preplašeno jer je moj najveći problem od svih navedenih bila neinformiranost. Kako sam uz sve to imala i bebicu kojoj treba biti na raspolaganju dan i noć, nesigurnost i strah su postali još veći. Najgore mi je bilo kada sam morala nešto obaviti ili otići automobilom jer sam tijekom vožnje morala stati nekoliko puta i samo disati. Pojavljivali su se neki neobjašnjivi strahovi, bez nekog posebnog razloga. Našla sam se u nekom meni potpuno novom stanju za koje nikada prije nisam čula, a kamoli osjetila na svojoj koži.

Pretpostavljamo da ste kao i većina ljudi koji boluju od te i drugih bolesti uzimali lijekove i slušali što vam liječnici savjetuju. Kako ste uopće došli do toga da sami krenete istraživati što bi vam dodatno moglo pomoći, to jest, da sami sebi napravite pripravak za liječenje?

-Nakon što mi je stanje postajalo sve gore i gore, otišla sam svome liječniku. Tada smo napravili sve potrebne pretrage i postavljena mi je dijagnoza Hashimota s antitijelima koji su bili preko 5000, dok je inače njihova gornja granica 36. Rad štitnjače mi je bio jako usporen i već tada sam postala svjesna činjenice da ću čitav život morati piti tablete polusteroidnog hormona Euthirox. Oduvijek imam odbojnost prema tim tabletama jer ih je moja majka pila gotovo cijeli život i stalno se od njih loše osjećala. Kažem gotovo cijeli život jer ih je i ona prestala uzimati. Život joj se preokrenuo nabolje i riješila se svih simptoma od kojih je patila više od pola svog života. Rekli su mi da je Hashimoto neizlječiv i da se s njim živi. Od liječnika sam se vratila s 5 kutija raznih tableta, koje navodno moram uzimati doživotno. I tu se nešto u meni prelomilo. Rekla sam sama sebi - sada je dosta, uzimam zdravlje u svoje ruke.

Kako je na to sve gledala okolina i jesu li vas kritizirali što sebe izlažete takvom načinu liječenja unatoč općepoznatim lijekovima na tržištu?

-Kada je moja majka shvatila da bolujem od iste bolesti koju ona ima čitav život i da imamo identične simptome, posjela me i rekla riječi koje ću pamti cijeli život. Dala mi je vjetar u leđa i poticaj da se pobrinem za svoje zdravlje. Bilo mi je tek 26 godina. Umjesto svih tableta na koje sam bila osuđena ostatak života, potražila sam prirodne metode liječenja i pokušala s čajevima. Nije bilo nekih rezultata, ali sam barem imala osjećaj da radim nešto dobro za svoje zdravlje. Makar i uz placebo efekt, bilo mi je puno lakše živjeti. Sjećam se da mi je najteži period bio smjena godišnjih doba. Tada sam se najviše osjećala anksiozno.

Zašto baš jod, za što se sve koristi i što nam možete savjetovati iz prve ruke?

- Nakon što sam shvatila da sam za svoj život sama odgovorna i da ću morati svoje zdravlje primiti u svoje ruke jer ne postoji prihvatljivo rješenje moje bolesti, krenula

sam u veliko životno učenje i istraživanje. Pročitala sam sve dostupne alternativne knjige koje sam pronašla u knjižnici, na internetu i strane knjige na engleskom jeziku koje sam naručivala. Sve što sam pronašla upućivalo je na veliki kronični deficit minerala i vitamina u mojem slučaju, a vjerujem i kod mnogih ljudi s tim problemima. Jod je dakle bio ključan nedostatak, a on je 90% dnevno hrana štitnjači. Naša prehrana je dosta siromašna jodom, a sadrži ga tek poneka svježja morska hrana u tragovima. Da bi se riješio neki zdravstveni problem, potrebna je i do 100000 puta veća doza pa čak i od one koju preporučuje Svjetska zdravstvena organizacija i to dugoročno. O jodu i njegovoj ljekovitosti naučila sam iz literature koju sam proučavala na temu joda i istraživanja koje je radio jedan od najboljih endokrinologa na svijetu. Razne izrasline na reproduktivnim organima kao miomi, ciste ili endometriji nastaju zbog izgladnjele štitnjače, premda nalazi mogu biti dobri, a često to klasična medicina ne povezuje.

Danas ste zdrava osoba koja se riješila Hashimota. Koliko je dugo trebalo da ozdravite i je li Vvas to cijelo iskustvo promijenilo, te je li promijenilo neke vaše životne poglede?

- Kako sam konstantno kontrolirala hormone i antitijela, vidjela sam da oni padaju. Ono najvažnije što se dogodilo je to da su sve moje tegobe nestale. Koža mi nikad nije bila čišća i sjajnija, a nokti koji su uvijek pucali i listali se sada su čvrsti i jaki. Spavam i odmorim se, ustajem puna energije. Strahovi iz prošlosti su ostali prošlost. Bolovi kod ciklusa zbog kojih sam često ostajala u krevetu su nestali. Danas sam jaka, odlučna i samouvjerena osoba. Nakon godinu dana moji nalazi su savršeni, ona antitijela od gotovo 5000 su danas 12. Otopina jodom mi je vratila život, a ja sam zatim dala život njoj tako da sam otvorila tvrtku, napravila svoju verziju otopine koja se zove Jadrankina otopina i za nju predala zahtjev za patentiranje recepture.

Javlja li vam se ljudi sa sličnim zdravstvenim problemima koji su se uspjeli izliječiti pomoću vašeg pripravka? Kako se osjećate kad znate da ste baš vi zaslužni za njihovo zdravlje?

- Na mojem putu ozdravljenja uz mene su bili mnogi virtualni prijatelji na Facebooku koji su kroz moju priču shvatili da bi otopina mogla pomoći i njima. Pomagali smo si međusobno oko uzimanja i doziranja otopine, te su i oni imali sve bolje rezultate. Danas postoji Facebook grupa koja broji oko 24000 ljudi gdje se svi mogu informirati, vidjeti tuđa iskustva i svjedočanstva koja pišu pretežno žene. Danas, nakon dvije godine, rezultati su zapanjujući. Izliječene su ciste na jajnicima i ciste općenito, endometriji, miomi, polipi, astme, paraziti, gastritis, visok tlak, neplodnost, cin1,2,3, HPV, bronhitisi, upale krajnika, tumorski markeri u padu, prehlade... Sve to je samo dio priče rezultata koje su ljudi postigli mojom otopinom joda i sami su o tome javno pisali. Jod je općenito najbitniji mineral za organizam jer bez njega se sve u tijelu ruši kao domino efekt. Jod je postao najvažniji i u mom životu, jer sam pomoću njega pronašla sebe, život je dobio svrhu i smisao o kojem nisam mogla ni sanjati. Kad samo pomislim da je začeto preko 150 beba od žena kojima je bilo rečeno da nikada neće

moći biti majke, nekako mi duša postaje veća, a srce puno jer sam uz jod shvatila tko sam i što želim biti. Uz prethodno školovanje kojim sam stekla nekoliko zvanja, sada se školujem za doktora prirodne medicine u Beogradu, a nekoliko ispita ću položiti i u SAD-u.

Detalji na: www.jadrankinaotopina.com